

ВОГОНЬ ЇЇ ПОЕТИЧНОЇ ДУШІ

Майже все життя я думала, що бухгалтерія і поезія — полярні поняття. І нічого спільного між морем цифр і морем почуттів немає. Виявилось, однак, що глибоко помилялася. Бог дає поетичну, ніжну душу, не дивлячись на професію людини. І доказом цього є життя і вірші колишнього бухгалтера районного відділу народної освіти Тетяни Андріївни Шкодюк.

Про неї, як і про кожну людину, можна розповісти багато. Її мала батьківщина — село Висоцьк Дубровицького району. Дитинство Тетяни Андріївни обпалене війною: село розбите, зруйнована і рідна хата. В сім'ї четверо дітей, брата поранило, мати тяжко захворіла. А батько пішов на фронт, був тричі поранений, двічі контужений і додому повернувся інвалідом лише в 1945 році.

Після школи Тетяна закінчила курси бухгалтерів і

почала працювати за фахом спочатку у торгівлі, а згодом — в редакції районної газети.

З 1963 року переїжджає в Гощу. Тут довгий час працювала в райвно — до одержання інвалідності і виходу на пенсію. Разом з чоловіком Володимиром Тихоновичем виростили чудових дочок — Валю та Люду.

Тетяна Андріївна — багатогранна особистість. Вона вміє не тільки гарно рахувати, а й все життя пише вірші. Цікаво, що я разом з нею довго працювала, але до останніх років не знала про світ її поезії, глибокий і різноманітний.

Серце Тетяни Андріївни надзвичайно хвилює подія величезного значення: рідна Україна стала незалежною. Ця жінка вірить в її щасливе майбутнє, бажає Вітчизні тільки добра:

*Я бажаю, щоби Україна
Стала суцільним садом*

*квітучим,
Жила в ньому щасливо
кожна людина,
Як птах вільний, співучий.*

Одна з хвилюючих тем віршів нашої поетеси — перемога над фашизмом, пам'ять про полеглих героїв.

*Минуло більш пісотні літ,
Як кінчилися буремні роки
Герої, одягнуті в граніт,
Лишилися стоять навік.
Стоять вони величні,
Як миру вартові,
Їх постаті незвичні
Для нас завжди живі.*

Багато віршів Тетяни Шкодюк присвячені рідній природі. Вона милується красавидами нашого Полісся.

*Зелені верби над ставом
Розпустили рясно коси.
Запахло густо туманом
І влпели срібні роси.*

Не пройшли повз увагу поетичної творчості Тетяни Шкодюк і актуальні питання моралі: милосердя, доброта, віра — такі необхідні нам риси людей в час

розбудови нової України.

*На тебе єдина надія,
наш Боже,
На ласку Твою, на милість.
Що сила Твоя допоможе
Знайти десь загублену
щирість...*

*Багато нам треба
навчитись
І щирими стати душею,
Щоб добре жилось всім
на Україні
І не томилися люди
журбою.*

Завтра, 8 квітня, Тетяні Андріївни Шкодюк виповнюється 70 років. Тож районна організація ветеранів сердечно вітає ювілярку із знаменною датою. Ми зичимо здоров'я, щастя, успіхів у всіх земних справах. Хай не згасає натхнення та вогонь Вашої поетичної душі, шановна Тетяно Андріївно.

**Тамара БАХТІНА,
відповідальний
секретар райради
ветеранів.**